

עט"א 46815/09 - אדהם מוחסן, נגד הממונה על עבודות שירות -
מפקדת גוש צפון, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 46815-09-19 מוחסן(אסיר) נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון ואח'

לפני כבוד הנשיא רון שפירא
העוותר אדהם מוחסן, (אסיר)
ע"י ב"כ עוז מגיד חגאי

נגד המשיבים
1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון
2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

לפני עתירת העוותר שהוגשה נגד החלטת המשיב בדבר הפסקה מנהלית של עבודות השירות ורקצי יתרת העונש במאסר בפועל בבית סוהר.

העוותרណן לחדש ימים מאסר אשר יוציא בעבודות שירות, בגין עבירות סמיים, החל מtarיך 18.03.19. העוותר התיציב לריקוי העבודות השירות באיחור של חודש וחצי. כאשר התיציב נערך לו ראיון קליטה והוסבו לו הכללים. באותו יום - 7.5.19 - התקיימה גם שיחת בירור לאור אי התיציבותו כנדרש. לדבריו לא ידע שהיה צריך להתיצב ב- 18.03.19 ורק כאשר התקשרו אליו בתאריך 06.05.19 נודע לו שהוא צריך להתיציב. ניתנה לו הזדמנויות נוספת להתחילה העבודות שירות אך למעט יום הגעתו ב- 07.05.19 לא התיציב לעבודה כלל. התקיימו מספר שיחות טלפוניות וניסיונות לאתרו אשר לא צלחו. لكن זמן לשימושו באמצעות דואר רשום אשר נמסר לכתובות אותה מסר בעת התיציבותו בראיון הקליטה. העוותר לא התיציב לשימושו וה שימוש התקיים בהעדרו. כתוצאה, הומלץ על הפסקת עבודות השירות ורק הוחלט.

העוותר טוען כי ביצע למעלה מעשרה ימי עבודות שירות ומסיבה שאינה ברורה ולא כל הודעה מוקדמת חסמו אותו מהלהמשיך ולבצע את עבודות השירות. טען כי העוותר שובץ ל העבודות השירות ביום 21.07.19 ונעדך מספר ימים בשל מחלתה. טען כי הומצא למפקח אישור מחלתה ולמרות זאת העבודות הופסקו. لكن נטען כי ההחלטה המשיב אינה סבירה ויש לקבל את העתירה. כן נטען כי לא הודיע לעוותר על השימוש וכי השימוש נערך בתאריך 3.7.19 כאשר העוותר שובץ לעבודה החל מ- 21.7.19, זאת בשל טעות של ביהמ"ש שלא שלח את גזר הדין למומנה. נטען כי גזר הדין ניתן במעמד העוותר והורה כי עלו לבצע את עבודות השירות החל מ- 18.03.19, אך העוותר אינו אדם מלומד ולא הבין שעליו להתחילה העבודות השירות בתאריך 18.03.19. מבקש לחת לוי הזדמנויות לסיים את עבודות השירות לאחר שלא

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

נותרו לו ימים רבים.

המשיב טוען כי לא נפל כל פגם בהתנהלות המשיב והחליטו נופלת בתחום הסבירות ואף מחויבת ولكن אין עילה להתרבויות. נטען כי העוטר כלל לא הגיע לרכיבי עבודות השירות במרץ 2019, למורות שהיא נוכחת מעתן גזר הדין וידע שעליו להתייצב. נטען כי על אף האמור התקיימה לו שיחת בירור בחודש מאי וניתנה לו הזדמנות לרצות את עבודות השירות כראוי. לאחר שלא התיצב נערך שיחות טלפון על מנת לאטרו, ללא הצלחה. נטען כי בעקבות התנהלות זו נשלח אליו זימון לשימוש לכטובה שנרשמה בראיון הקליטה והוא הזמין לתאריך 19.03.07. לאחר שליחת הזמנה נעשו ניסיונות לאטרו ונעשה שיחות עם אביו והסבירו לו את המשמעות של התנהלות בנו. האב אמר שודיע לו ומסר כתובת עדכנית. בתאריך 19.03.07 העוטר לא התיצב לשימוש. ב- 21.07.19 העוטר התיצב שוב, נערה עמו שיחת בירור ונאמר לו כי הוא בתהליך של הפסקה מנהלית ועדין לא ניתן החלטה. ניתנה לו הזדמנות להמשיך לבצע בintérim חלק מעבודות השירות. בחודש יולי לאחר אותה שיחה ריצה העוטר שישה ימים. ב- 19.08.2001, בעקבות השימוש שהעוטר לא התיצב אליו, הועברה המלצה להפסקה מנהלית של עבודות השירות וב- 19.08.2004 התקבלה החלטה על הפסקה מנהלית שנשלחה לעוטר לכטובה שנמסרה בzipfel ניסיונות להציגו טלפונית. נטען כי לעוטר ניתנו הזדמנויות חוזרות ונשנות לרצות חדש אחד של עבודות שירות, מתוכו בפועל הוא ריצה 8 ימים. לא היה קשר רציף עם המפקח, לא הייתה הצדקה להיעדריות ולכן לא בכדי הממונה החליט על הפסקה מנהלית.

דין והכרעה:

בטרםأتיחס לטענות העוטר ולמצבו המשפטי, כפי שהואudit, ראי להזכיר כי העוטר לא התיצב לשימוש, על אף שנשלח זימון לכטובתו, וגם לא פנה בבקשתה לעריכת שימוש ולא מיצא הליך מנהלי בטרם פניה לבית המשפט. בנסיבות אלה, המבקש הוא בבחינת מי שיוציא על זכותו לטעון בפני הרשות [ראו: רע"ב 05/05 **אבנור דהן נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 14/12/2005); רע"ב 1496/07 **רועי צץ נ' נציג שירות בתי הסוהר**, (נitetן ביום 26/4/2007); רע"ב 6108/07 **מair חדד נ' הממונה הארץן על עבודות השירות**, (נitetן ביום 12/7/2007)]. די היה בכך כדי שעתירתו תידחה. עם זאת, ולפניהם משורת הדין, נבחנו טענותיו לגוף.

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצעו לעוני הגעתו למסקנה כי יש לדוחות את העתירה, שכן לא נפל בהחלטת המשיב או בהתנהלותו פגם המצדיק את התרבותו של בית המשפט.

בטרםأتיחס לטענות שהועלו ראי להזכיר לעוטר, ולכלל עובדי השירות, את הכללים הבסיסיים בכל הנוגע לרכיבי מסר בדרך של עבודות שירות. **מדובר בעונש של מסר, על כל משתמש מכך**. אין מדובר בתכנית כבקשתך. במקרים בהם בית משפט מוצא כי ניתן להסתפק במסר שירותה בדרך של עבודות שירות נגזר דין בהתאם. ואולם אין מדובר בעונש סמלי אלא בעונש מסר שעל הנאשם לרוצתו. עליו החובה להකפיד ולהתייצב ועליו למלא אחר כל ההוראות, כפי שגזר בית משפט וכפי שהורה לו הממונה על עבודות השירות מכוח סמכותו המנהלית. כאשר אסיר בוחר, מטעמו, שלא להקפיד במילוי כל התנאים של העונש המלא שגזר עליו, כי אז הפסיד את הזדמנויות שניתנה לו ועליו לרצות את מסרו כמסר של מסר בתחום כליה. כך במקורה שבפני, כפי שיפורט.

מהנתונים שהוצעו בפני עולה כי העוטר לא התיצב לריצויו עבודות השירות כפי שנקבע בגזר הדין בתאריך 19.03.18, זאת למרות שנכח במעמד מתן גזר הדין. למרות זאת, ולמרות שההתיצב כחודש וחצי לאחר מכן, בתאריך 19.05.07, נערכה לו שיחת בירור עם התיצבותו וניתנה לו ההזדמנות לרצות את עבודות השירות כראוי. אף על פי כן העוטר לא התיצב ולא ריצה את עבודות השירות כסדרן וכן נקבע לו שימוש ליום 19.07.03, אליו הזמן באמצעות דואר רשום לכתובת שמסר. נעשו גם ניסיונות לאתרו טלפונית שלא צלחו. העוטר לא התיצב לשימוש אליו הזמן, ביום 19.07.21. התיצב העוטר ונערכה לו שיחת בירור. הוסבר לו שהוא נמצא בתחום של הפסקה מנהלית אך ניתנה לו האפשרות לרצות את עבודות השירות עד למתן החלטה. המלצתה בעקבות השימוש הייתה על הפסקה מנהלית של עבודות השירות וביום 19.08.07 נשלחה הודעה על הפסקה מנהלית של עבודות השירות.

ניתן לראות שהעוטר נעדך רבות עבודות השירות ללא אישורים, ריצה ימים ספורים, לא טרח לעדכן את האחראים עליו במסגרת עבודות השירות, נעלם ונתקק קשר ולא השיב לשיחות טלפוניות וככל הנראה גם עבר לכתובת אחרת מבלי לעדכן. למרות ההזדמנויות שניתנו לו, העוטר לא פעל לריצויו עבודות השירות.

בעתירה בפניו נטען לגבי אי בהירותו בהחלטות בית המשפט בעת שנגזר הדין, באופן שגרם לא התיצבות העוטר במועד שנקבע במקור לתחילת ריצויו עונשו. גם אם נניח שהייתו אי בהירות בהחלטת בית המשפט (ה גם שהעוטר נכח באולם והדברים הוסברו לו) הרי שאין בכך מענה להמשך התנהלותו לאחר שיחת הבירור שנערכה לו ביום 19.05.7. כיוון שהייתה זו הוועדת העוטר על חובתו להתייצב לריצויו עונשו והובהרלו המועד שעליו להתייצב וכל יתר התנאים הנלוים. העוטר המשיך להעדך מהעובדת ובפועל לא ניצל את ההזדמנות שניתנה לו.

ניתן ללמוד מהחלטות שב"ס וההליכים שבוצעו בעינו של העוטר כי על רקע גילו הצער והמאסר הקצר שנגזר נעשו ניסיונות לאפשר לעוטר לתקן את דרכו ולהשלים את ריצוי המאסר הקצר. אלא שהעוטר הפיגז זלה מוחלט בעונש שנפסק שעליו לרצות. ריצוי העבודות כסדרן מהוות תנאי עיקרי לתקינות והמשך ריצויו עבודות השירות. העוטר פעל בניגוד לכללים ולא התיצב כנדרש. נראה כי החלטת המשיב הייתה לא רק סבירה בנסיבות העניין אלא שהעוטר לא יצר את התנאים שיאפשרו לתת לו עוד ההזדמנויות ולהחליט החלטה אחרת.

בנסיבות אלו, לא מצאתי כי בהဏheiten המשיב או בהחלטת המשיב נפל פגם או חוסר סבירות מצדיקים התערבות. ההחלטה ניתנה על רקע היעדריות רבות ואי ריצוי סדיר של עבודות השירות ואף ניתוק קשר מצד העוטר. כמו כן, נראה כי העוטר לא הפנים את משמעות עונש המאסר שנגזר עליו. העוטר לא השכיל לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו וויתר אף על זכותו לשימוש, זאת כאשר זמןxCDן ולא התיצב לשימוש.

בנסיבות אלו, אין מנוס מלדוחת את העתירה נגד ההחלטה המשיב להורות על הפסקה מנהלית של עבודות השירות, שכן מדובר בהחלטה סבירה, שהתקבלה משיקולים ענייניים ובהליך ראוי.

העתירה נדחתת.

הუותר יתיצב לרצות את יתרת עונשו בהתאם לרישומי שב"ס ביום 17.11.19 עד השעה 9:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשוטו תעודת זהות או דרכון. מועד ההתייצבויות שנקבע נקבע לעותר האפשרות לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיאן מוקדם, עם ענף אבחון ומיאן של שב"ס, טלפונים:

77-9787336, 08-9787377. יודגש כי בהעדר החלטה אחרת של הגורם המוסמך בשב"ס יתיצב העותר במועד שנקבע בבית מעצר צלמון, כפי שנקבע ע"י שב"ס בהחלטה מיום 7.8.2019, שנשלחה לעותר וצורפה ע"י ב"כ העותר לעתירתו.

ניתן היום, כ"ח תשרי תש"פ, 27 אוקטובר 2019, במעמד העותר וב"כ הצדדים.

רון שפירא, נשיא